

dom er erhvervet før 1. januar 1966. Ligesom efter loven af 31. maj 1963 skal der indrømmes et fradrag i fortjenesten på 40 pct. af anskaffelsessummen (evt. ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering) + 6 pct. for hvert kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. Det variable fradrag på 6 pct. årlig indrømmes dog ikke for kalenderår forud for skæringsdagen 1. januar 1966.

I overensstemmelse med princippet i loven af 31. maj 1963 indrømmes der ud over procentfradragene et fast fradrag. Dette fradrag andrager efter de for indeværende skatteår gældende regler 5.000 kr. og efter loven af 31. maj 1963 10.000 kr., men foreslås nu forhøjet til 40.000 kr. Fradraget indrømmes ikke pr. ejendomsafståelse, men pr. indkomstår, d. v. s. at der kun gives et 40.000 kr.s fradrag, hvis der i samme indkomstår er afstået flere ejendomme. Fradraget gives i den samlede fortjeneste ved afståelse af fast ejendom i det pågældende indkomstår og kan ikke overstige fortjenesten.

Beskatningen af den fortjeneste, der bliver til rest, når de foran omtalte fradrag er foretaget, skal efter forslaget skærpes. For skattepligtige personer og dødsboer sker dette derved, at fortjenesten indgår i den særlige indkomst med en forhøjelse på 100 pct. (mod 50 pct. efter loven af 31. maj). Dette virker på samme måde som en forhøjelse af procenten for den særlige indkomstskat fra 30 til 60. For selskaber og foreninger gennemføres skærpelsen derved, at fortjenesten indgår i indkomsten med en forhøjelse på $\frac{2}{3}$ (efter loven af 31. maj 1963 uden forhøjelse). Det bemærkes herved, at selskaber ikke svarer særlig indkomstskat. De skal i stedet medregne den særlige indkomst i deres skattepligtige almindelige indkomst. Denne indkomst beskattes med 44 pct., (dog at der ved skatteberegningen indrømmes det såkaldte indkomstfradrag på indtil $2\frac{1}{2}$ pct. af aktiekapitalen). Af selskabsskatten kan halvdelen fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medens ingen del af den særlige indkomstskat af personer kan fradrages.

Til ændringerne nr. 1, 3, 4, 5, 7 og 8 (om skattepligtsregler m. v.).

Denne del af forslaget må ses på baggrund af den kritik, der har været rejst imod beskatningsreglernes utilstrækkelighed over for danskere, der opholder sig i udlandet, men oppebærer indtægter her fra landet. Kritikken har bl. a. rettet sig imod, at skatteydere ved fraflytning til udlandet kan undgå beskatning af indtægter indtjent inden fraflytningen, herunder især fortjenester, hvoraf der

ellers skulle have været svaret særlig indkomstskat. Det foreslås derfor at ændre skattepligtsreglerne, således at mulighederne for at unddrage sig særlig indkomstskat formindskes. Som forslaget er formulert, vil denne del af forslaget træde i kraft på sædvanlig måde, d. v. s. ugedagen efter offentliggørelsen i lovtidende.

Pligten til at svare særlig indkomstskat påhviler i henhold til lovens § 1 personer og dødsboer, der er fuldt eller begrænset skattepligtige til staten. Efter de gældende regler, jfr. lovens § 14, ansættes den særlige indkomstskat ligesom den almindelige indkomstskat efter indkomsten i det forud for skatteåret afsluttede kalenderår (eventuelt regnskabsår). Det er derfor ikke tilstrækkeligt for beskatning af særlig indkomst i et bestemt kalenderår, at den pågældende person eller det pågældende dødsbo er skattepligtig til staten, når indtægten erhverves, men personen eller dødsboet skal også være skattepligtig i det følgende skatteår. Det betyder, at en her i landet fuldt skattepligtig person, som f. eks. den 2. januar 1964 har erhvervet en indtægt, hvoraf der skal svares særlig indkomstskat, ikke kommer til at svare denne, såfremt han flytter til udlandet inden den 1. april 1965, og kun kommer til at svare en del af skatten, hvis han fraflytter i løbet af skatteåret 1965-66 (1. april 1965-31. marts 1966). Tilsvarende kommer begrænset skattepligtige, jfr. statsskattelovens § 2, nr. 3, og ligningslovens § 3, stk. 2, ikke til at svare særlig indkomstskat, hvis den pågældende afhændelse bevirker, at den begrænsede skattepligt for så vidt angår denne indkomstkilde ophører.

Efter forslaget sker der i forhold til den gældende ordning den ændring, at pligten til at svare særlig indkomstskat påhviler personer og dødsboer, der ved erhvervelsen henholdsvis konstateringen af de af loven omfattede fortjenester eller tab er fuldt eller begrænset skattepligtige til staten. Det vil sige, at den særlige indkomstskattepligt knyttes til erhvervelses tidspunktet for den pågældende indtægt, hvilket medfører, at den særlige indkomstskat altid skal svares fuldt ud, uanset om fraflytning til udlandet eller ophør af skattepligtig virksomhed senere finder sted, og uanset om den pågældende person eller det pågældende dødsbo kun er skattepligtig for en del af det skatteår, i hvilket fortjenesten eller tabet erhverves eller konstateres.

For fuldt skattepligtige får ændringen virkning for al indtægt, der omfattes af loven om særlig indkomstskat, hvad enten indtægten hidrører her fra landet eller fra udlandet, medens ændringen for begrænset skattepligtige kun får virkning for fortjeneste eller tab ved afhændelse af formuegoder,